

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2016

1328/2016

Laki

kaupallisen kalastuksen vakuutustuesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kaupallisen kalastuksen vakuutustuesta annetun lain (998/2012) 3—7 ja 17 §, sellaisina kuin niistä ovat 6 ja 17 § osaksi laissa 1191/2014, sekä *lisätään* lakiin uusi 6 a § seuraavasti:

3 §

Kaupallisen kalastajan määritelmä

Tässä laissa *kaupallisella kalastajalla* tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai yhteisöä, jonka itse pyytämän kalan tai siitä jalostettujen kalatuotteiden myynnistä kertynyt, 4 §:ssä tarkoitettujen vakuutusopimuksen tekemistä välittömästi edeltäneen kolmen tilikauden liikevaihdon keskiarvo ylittää arvonlisäverolain (1501/1993) 3 §:n 1 momentissa säädetyn määrän.

Kaupallisena kalastajana pidetään myös luonnollista henkilöä tai yhteisöä, joka on ryhtynyt tai ryhtyy vakuutusopimuksen tekovuonna tai tätä edeltävänä vuonna harjoittamaan kaupallista kalastusta ja joka esittää suunnitelman siitä, miten kalan tai siitä jalostettujen kalatuotteiden myynnistä kertyvä liikevaihto ylittää arvonlisäverolain 3 §:n 1 momentissa säädetyn määrän viimeistään kolmantena tilikautena vakuutusopimuksen tekemisestä.

4 §

Vakuutustuen saajaa koskevat edellytykset

Vakuutustukea myönnetään ilman erillistä hakemusta sellaiselle kaupalliselle kalastajalle, joka on tehnyt vakuutusopimuksen hyväksytyyn kalastusvakuutuslaitoksen kanssa. Edellytyksenä on, että kaupallinen kalastaja on merkitty kalastusluksen haltijaksi tai omistajaksi merellä toimivien kalastus- ja vesiviljelyalusten rekisteröinnistä annetussa laissa (690/2010) tarkoitettuun rekisteriin, jäljempänä *kalastusalusrekisteri*.

Vakuutustuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja on oikeutettu vakuutuskorvaukseen 1 momentissa tarkoitettujen vakuutusopimuksen perusteella. Vakuutustuki maksetaan tuen saajalle osana kalastusvakuutuslaitoksen suorittamaa vakuutuskorvausta.

Vakuutusopimusta koskevista edellytyksistä, kalastusvakuutuslaitosten hyväksymisestä ja korvauksen hakemisesta valtiolta säädetään 3 luvussa.

5 §

Vahinkotapahtumaa koskevat edellytykset

Vakuutustukea maksetaan sellaisen vahingon perusteella, joka on syntynyt voimakkaan myrskyn, karikkoisen rannikon, lumi- tai jääolosuhteiden taikka hylkeiden tai merimetsojen aiheuttamana:

- 1) Suomen aluevesillä tai talousvyöhykkeellä;
- 2) kalastusalusrekisterissä rannikkoalusten ryhmään merkityille aluksille, niillä käytettäville pyyntivälineille taikka talvikalastuksessa käytettäville pyynti-, kulku- tai kuljetusvälineille;
- 3) satamassa, ankkurissa, telakalla, kalastustapahtuman aikana, pyynti- tai kalankuljetusmatkalla taikka ihmishenkiä pelastettaessa.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vakuutustuen piiriin kuuluvista vahingoista, pyyntivälineistä, kalastustapahtumista ja pyyntimatkoista sekä vahingon aiheuttaneista luonnonolosuhteista.

6 §

Tuen epääminen valtioneuvoston päätösten perusteella

Vakuutustukea ei makseta, jos tuen saajalle on lainvoimaisella ratkaisulla määrätty yhteisen kalastuspolitiikan seuraamusjärjestelmästä ja valvonnasta annetun lain (1188/2014) 51 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu tai hänelle on määrätty saman lain 62 §:ssä tarkoitettut pisteet. Tukea ei makseta, jos tuen saajan on lainvoimaisesti todettu syyllistyneen rikoslain (39/1889) 29 luvun 1—3 tai 5—8 §:ssä tarkoitettuun rikokseen, joka on kohdistunut Euroopan kalatalousrahastoon tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon.

Tukea ei makseta, jos tuen saaja on osallistunut laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä, asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 1093/94 ja (EY) N:o 1447/1999 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 33 artiklassa tarkoitettua yhteistyöhön osallistumattoman kolmannen maan lipun alla purjehtivan kalastusaluksen toimintaan tai hallintoihin tai on omistussuhteessa siihen. Tuen epäämisestä sillä perusteella, että tuen saaja on osallistunut Euroopan unionin LIS-alusluetteloon merkittyjen kalastusaluksien toimintaan tai hallintoihin taikka on niihin omistussuhteessa, säädetään mainitun asetuksen 40 artiklan 3 kohdassa.

Oikeutta tukeen ei ole sellaisten vahinkojen perusteella, jotka ovat syntyneet Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014 täydentämisestä hakemusten käsittelemättäjäättämiskauden ja sen päivämäärien osalta annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/288 säädettyinä käsittelemättäjäättämiskausina. Käsittelemättäjäättämiskausi lasketaan alkavaksi siitä päivästä, jona tässä pykälässä tarkoitettu tuen epäämisperuste on vahvistettu.

6 a §

Tuen epääminen muilla perusteilla

Vakuutustukea ei makseta, jos tuen saaja:

- 1) on aiheuttanut tahallisesti vahinkotapahtuman tai huolimattomuudellaan olennaisesti myötävaikuttanut sen syntyyn;
- 2) on vaikuttanut vahingon määrään laiminlyömällä vakuutuskohteen pelastustyöt tai käyttämällä vakuutuksen kohteena olevaa alusta tai pyyntivälinettä sen tavanomaisesta käyttötarkoituksesta tai -tavasta poikkeavalla tavalla; taikka

3) ei täytä 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua liikevaihtoa koskevaa edellytystä tai 4 §:n 1 momentissa säädettyjä edellytyksiä.

7 §

Vakuutustuen määrä

Vakuutustukea maksetaan määrä, joka vastaa 40 prosenttia vahingon todellisesta suuruudesta. Jos vahinko on aiheutunut rannikkoalukselle tai isorysälle, tukea maksetaan kuitenkin määrä, joka vastaa 70 prosenttia vahingon todellisesta suuruudesta. Jos vahinko on aiheutunut isorysälle hylkeiden aiheuttamana, tukea maksetaan 90 prosenttia vahingon todellisesta suuruudesta. Vakuutustukea ei makseta siltä osin kuin kalastusvakuutuslaitoksen on mahdollista saada takautumisoikeuden perusteella korvausta kolmannelta taholta tai vakuutustuen määrä ylittäisi tuen saajalle maksettavan vakuutuskorvauksen. Jos vakuutuskorvausta alennetaan vakuutussopimuksen ehdoissa määrätyllä perusteella, tukea maksetaan kuitenkin enintään edellä mainittu osuus alennetun vakuutuskorvauksen määrästä. Jos vakuutuskorvaus evätään kokonaan vakuutustuen saajan toiminnasta johtuvalla perusteella, tukea ei makseta.

Vakuutustukea ei makseta, jos sen määrä vahinkotapahtumaa kohden olisi enintään 100 euroa. Tätä määrää laskettaessa vahinkotapahtumana pidetään kaikkia saman kalastustapahtuman, pyyntimatkan, kalankuljetusmatkan tai pelastustehtävän aikana aiheutuneita vahinkoja. Jos vahingon tapahtumahetkeä on mahdotonta todentaa, vahinkotapahtumana pidetään saman kalastustapahtuman, pyyntimatkan, kalankuljetusmatkan tai pelastustehtävän aikana todettuja vahinkoja. Jos kysymys on verkoille aiheutuneista vahingoista, edellä tarkoitettua määrää laskettaessa otetaan kuitenkin huomioon yhden kalenterivuoden aikana tapahtuneet vahingot.

17 §

Tuen takaisinperintä

Perusteetta tai liikaa maksettu tuki peritään takaisin vakuutustuen saajalta, jos:

- 1) tuen saajaa ja vahinkotapahtumaa koskevat edellytykset eivät ole täyttyneet;
- 2) vahinkotapahtuman perusteella on maksettu tukea, johon tuen saajalla ei 6 tai 6 a §:n mukaan ollut oikeutta;
- 3) tuen saaja tekee viiden vuoden kuluessa vakuutustuen maksamisesta teon, josta hänelle määrätään yhteisen kalastuspolitiikan seuraamusjärjestelmästä ja valvonnasta annetun lain 51 §:ssä tarkoitettu seurausmaksu tai mainitun lain 62 §:ssä tarkoitettut pisteet; taikka
- 4) Euroopan unionin lainsäädäntö tätä edellyttää.

Takaisinperittävälle määrälle on suoritettava korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua vuotuista korkoa lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä. Korkoa on suoritettava vakuutuskorvauksen maksupäivästä takaisinperittävän määrän takaisinmaksuun saakka. Edellä 6 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa takaisinperittävälle määrälle ei laske ta korkoa siltä ajanjaksolta, jonka rikkomusasian käsittely on vireillä viranomaisessa.

Jos takaisinperittävää määrää ei makseta viimeistään takaisinperintäpäätöksessä määrättyä eräpäivänä, sille on suoritettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 1 momentissa säädetyn korkokannan mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017. Sen 5 ja 7 § tulevat kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 2018.

Vahinkoon, joka on tapahtunut ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

1328/2016

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2016

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Maatalous- ja ympäristöministeri Kimmo Tiilikainen